

۲ هزار و ۵۰۰ ساعت پرواز بالگردهای امدادی هلال، جان ۲۹۶ نفر را از مرگ نجات داد

رئیس امداد هوایی جمعیت هلال احمر جمهوری اسلامی ایران گفت: «با انجام عملیات های امداد هوایی هلال احمر در سال گذشته، ۲۹۶ نفر از مرگ حتمی نجات پیدا کردند.»

کاپیتان شیرزاد چراغی روز یکشنبه در حاشیه بازدید از آشیانه بالگرد هلال احمر استان زنجان گفت: «۲ فروند بالگرد جمعیت هلال احمر، مأموریت های امداد و نجات را در سطح کشور برعهده دارند و در سال گذشته بیش از ۲ هزار و ۵۰۰ ساعت پرواز انجام داده اند. این بالگردها علاوه بر مأموریت های سازمان امداد و نجات هلال احمر، پروازهای دیگری در آسمان ایران انجام می دهند که از جمله آن در مهار آتش سوزی جنگل ها و مراتع و همکاری با اورژانس کشور است. معمولاً به علت عدم حضور بالگرد اورژانس در منطقه حادثه و سایر مشکلات، مأموریت های این بخش به هلال احمر واگذار می شود چون گستردگی عملیات بالگردی مادر سرتاسر کشور برقرار شده است.» رئیس امداد هوایی جمعیت هلال احمر جمهوری اسلامی ایران، تأکید کرد: «پروازهای عملیات های امداد و نجات از سخت ترین و حساس ترین پروازهای کشور به شمار می روند و اغلب نیروهای فنی، خلبانان و متخصصین پروازی هلال احمر، سال ها تجربه خدمت در مجموعه نیروهای مسلح را داشته اند؛ بنابراین توانمندی پروازی مادر سطح عالی قرار دارد.»

۲۴ هزار آنتی بویوت ایرانی در هلال احمر تولید شد

مدیرعامل سازمان تدارکات پزشکی جمعیت هلال احمر از تولید ۲۴ هزار عدد آنتی بویوت (لوله کوچکی برای تزریق در حفره بدن، مجرا یا رگ) ایرانی در دو سایز (۲۰ جی و ۲۲ جی) و در دو رنگ صورتی و آبی از ابتدای سال جاری تاکنون در شرکت تجهیزات پزشکی هلال احمر و وابسته به این سازمان خبر داد.

علیرضا عسگری به برخی ویژگی ها و مزایای این آنتی بویوت تولید داخل پرداخت و گفت: «این محصول دارای باله های نرم که ساختار آن به نوعی است که از لغزش انگشتان دست در هنگام گرفتن نیدل (سر سوزن بخش فلزی روی سرنگ) جلوگیری می کند و موجب ایجاد ایمنی و کنترل نیدل در هنگام انجام عمل نیدل گذاری برای بیماری می شود.» او ادامه داد: «این محصول دارای سوزنی از جنس استیل ضد زنگ، کاملاً تیز و آغشته به لایه نازکی از سیلیکون برای کاهش درد به هنگام انجام نیدل گذاری است.»

آنتی بویوت (لوله کوچکی برای تزریق در حفره بدن، مجرا یا رگ) یک محصول چندکاره است که برای تزریق های مکرر یا طولانی مدت سیاهرگی داروها، خون یا سایر محلول های تزریقی به تنهایی یا ترکیبی از آنها به کار می رود. این محصول برای بی حسی اسپینال، ایبدوورال، کادال و حتی بیوپسی نیز استفاده می شود. برانول های آنتی بویوت ها لوله های قابل انعطافی هستند که توسط یک سوزن کوچک داخل ورید تعبیه می شوند. در ابتدا برانول با سوزن وارد رگ می شود، سپس سوزن خارج شده و قسمت پلاستیکی ظرف داخل رگ باقی می ماند.

تدوین طرح «دادرسی پلاس» (دانشجوی آماده در روزهای سخت) در سازمان جوانان

سیدعلی منبری، معاون جوانان و دانشجویی سازمان جوانان جمعیت هلال احمر گفت: «طرح دادرسی و فعالیت تیم های سحر در سازمان جوانان هلال احمر در حال به روز رسانی هستند.»

سیدعلی منبری افزود: «ما با فرض اینکه دانشگاه ها در مهرماه بازگشایی خواهند شد، تمام قوانین، برنامه ها و فعالیت های دانشجویی سازمان جوانان را به روز خواهیم کرد.»

او با اشاره به فعالیت کانون های دانشجویی هلال احمر گفت: «یکی از برنامه های این معاونت برای کانون های دانشجویی، به روز شدن کانون هاست و از اواخر سال ۹۹ استان گیلان را برای این کار در نظر گرفتیم. بر این اساس، تمامی آمارهای مربوط به کانون های دانشجویی هلال احمر در دانشگاه ها به روز و به صورت جامع در بانک اطلاعات آماده شده است و اگر دانشگاه ها در مهرماه بازگشایی شوند، این کانون ها با آمار جدید در خدمت دانشجویان خواهند بود.»

به گفته منبری، طرح دادرسی پلاس (دانشجوی آماده در روزهای سخت) و فعالیت های تیم های سحر (سفیران حمایت های روانی) نیز در حال به روز رسانی برای دانشجویان هستند. منبری با اشاره به تعریفی از «دانشجوی تراز هلال احمر» افزود: «از نظر جمعیت هلال احمر دانشجویی در سطح این جمعیت و در تراز آن است که اخلاق هلال احمری داشته باشد؛ یعنی امداد و نجات را بشناسد، سبک زندگی هلال احمری داشته باشد؛ یعنی کار خیر و بشردوستانه انجام دهد و اهل پژوهش و پیدا کردن راهکارهای خلاقانه برای حل مشکلات هلال احمر باشد و در نهایت دانشجویی که بتواند مستقل و کارآفرین باشد.»

چهارمین مرحله از طرح هلال احمر برای مقابله با خشکسالی در سیستان و بلوچستان اجرا می شود

سرزمین تشنه، چشم به راه نذر آب

مانند مانده اند.»

بارانی می گوید سال گذشته رد قالب نذر آب ۶۰ تا نکر به خانواده های بدون شناسنامه تعلق گرفت. اگر طرح نذر آب نبود هیچ وقت این خانوارها جزو لیست دریافت تانکر قرار نمی گرفتند چون هیچ برکه هویتی نداشتند. علاوه بر این ۶۰ تانکری که بین خانواده های بدون شناسنامه توزیع شد، ۸۰ تانکر هم توسط ستاد نیکوکاری بین سایر روستاییان توزیع شد. بارانی افسوس می خورد: «همه روستاها یمن آب لوله کشی دارند اما شبکه اصلاح می خواهد، سالهای سال است لوله ها خشک و رسوبی شده اند و آبی از آنها خارج نمی شود.» ۴۵ روستا را در هیرمند به صورت سیار ابرسانی می کنند: «مخزن های بزرگ تر نیاز است و امیدواریم در طرح نذر آب امسال مخازن بزرگتری برای خانوارهای نیازمند تهیه شود.» به گفته بارانی از سال ۹۷ حدود ۳۰۰ تانکر ۵۰ تا ۳ هزار لیتری بین مردم تحویل شده است.

هامون تشنه...

در هامون هم مردم بیابان نشین شده اند. و چشم به ورودی هیرمند از مرز افغانستان دوخته اند تا مگر دوباره بوی خوش زندگی را استشمام کنند. محمدقورزایی، مسئول امداد و نجات شهرستان هامون می گوید: «امسال باران کم بارید و مردم دچار معضل بزرگتری در هامون شدند. حتی چاه نیمه ها هم دیگر کارایی ندارند. دامها تشنه اند و مردم هیچ منبع درآمدی ندارند. کاش مرز باز بود. کاش آب بود کاش...» از تالاب خشک شده می گوید، از آرزوهای جوانان از حسرت پیرمردها و از نگاه هایی که در آستانه فصل گرم چشم انتظار اجرای طرح نذر آب هستند. می گوید مردم منطقه نذر آب را امید برای زندگی می دانند.

می آمدند و نسبت به ارایه خدمات درمانی به بیماران اقدام می کردند اسکندری می گوید: «بالا بودن هزینه های درمان و دوری راه اجازه نمی دهد که مردم این مناطق برای ویزیت توسط پزشک به شهر مراجعه کنند به همین علت اغلب از بیماران خود بی اطلاع بودند اما در سایه اجرای طرح نذر آب خیلی از این مشکلات حل شد.»

بی شناسنامه های قرقری

راست می گوید در سایه اجرای این طرح حالا پزشکان زیادی راه این مناطق را یاد گرفته اند، خیلی هایشان دیگر دلشان طاقت نمی آورد تا نذر آب بعدی. تادلشان هوای مردم با صفای این منطقه را می کند شال و کلاه می کنند و راهی این مناطق می شوند.

اهالی بخش «قرقری» هم این روزها چشم به راه اجرای طرح نذر آب ۴ هستند. مردمی که دیگر زیر بار طوفان های ۱۲ روزه قد خم کرده اند و از خشکسالی و گرمای شدید هوا جانشان به لب نشان رسیده است. بخش قرقری وضع وخیم تری نسبت به سایر مناطق دارد. با مردمانی که نه راه پیش در زندگی دارند نه راه پس. بخش زیادی از جمعیت هم فاقد شناسنامه اند به خاطر همین از تمام خدمات سازمان های حمایتی محرومند.

نظریونس بارانی، مدیر هلال احمر هیرمند می گوید: «جوان هایی که در مرز کار می کردند با بسته شدن مرزها خانه نشین شدند به خاطر همین جمعیت روستاهای مادر سال های اخیر سه برابر شده است برخلاف همه نقاط کشور. نیروی کار داریم اما بی نیست نه کشاورزی جواب می دهد نه صید و صیادی. درست است بخش زیادی از مرزها برای تامین هزینه های زندگی راهی تهران و سایر شهرها شده اند اما باقی جمعیت در روستاهای خشک و بیرون

بود.» این جمله آرزوی همه مردم در مناطقی مثل هیرمند، هامون و نیمروز است. هر چند خیرینی مانند حجت الاسلام «کمیل نظامی»، «زهرامشتاق» و «حجت الاسلام «بی آزار تهرانی» دیگر از چهره های شناخته شده و پای ثابت اجرای طرح نذر آب در این مناطق هستند اما خود این داوطلبان هم معتقدند کار در سیستان سخت و پیچیده است.

از تانکرهای آب تا ویزیت رایگان

«اکبر اسکندری» مدیر جمعیت هلال احمر شهرستان نیمروز هم امیدوار است طرح نذر آب امسال هم اجرا شود: «عشاریلوچ در سایه نبود زندگی سخت و طاقت فرسایی را تجربه می کنند هر چند در طول سالهای گذشته با اجرای طرح نذر آب و تامین تانکرهای آب بخشی از نیاز این خانوارها تامین شده اما کافی نیست.»

او با اشاره به توزیع ۳۷ تانکر آب در مناطق عشایری و روستاهای محروم طی سال های گذشته بر ضرورت اجرای طرح نذر آب ۴ در استان سیستان و بلوچستان تأکید کرد: «در سایه اجرای طرح نذر آب علاوه بر توزیع تانکرهای آب داوطلبان یا حفر نیمه چاه ها کمک کردند تا بستر ذخیره آب برای دام های کشاورزان هم فراهم شود. علاوه بر این طی راینی های صورت گرفته با کمیته امداد قرار شد با ارایه تسهیلات به نیازمندان فاقد مسکن زمینه ساخت مسکن برای این قشر هم فراهم شود. این ها همه از برکات اجرای طرح نذر آب در منطقه ما بود که امیدواریم امسال هم اجرا شود.»

با اجرای طرح نذر آب هم آب آشامیدنی سالم برای مردم ساکن در مناطق محروم سیستان تامین می شد هم در قالب کاروان های این طرح پزشکان و پرستاران به مناطق محروم

فاطمه عسگری نیا با نزدیک شدن به فصل گرم تابستان و تشدید بحران آب در مناطق گرم و خشک کشور از جمله شهرهای شمالی سیستان و بلوچستان، مردم این مناطق چشم انتظار داوطلبان جمعیت هلال احمر و اجرای چهارمین مرحله طرح نذر آب در مناطق زندگی شان هستند. نذر آب در ۳ سال گذشته توانست با ایجاد زیرساخت های تامین آب بخشی از مشکلات مردم این مناطق را حل کند اما حجم نیازها آنقدر زیاد است که این طرح ها هم پاسخگوی نیازهای آنها به صورت کامل نیست.

تا چشم کار می کند بیابان است و بیابان. خاک سفت و ترک خورده سال های سال است که میهمان ناخوانده زندگی مردم سیستان شده است؛ درست از وقتی هامون خشک شد. «بابا رحیم» به جای اسکله و قایق ماهیگیری کپرنشین شد و زمین های کشاورزی از تشنگی ترک خوردند. نه گندم ها دیگر طلایی و پر مغز بودند، نه کشاورزان دیگر انگیزه ای برای کار داشتند. «ابو رحیم» یکی از جوانان هامونی است. سن و سالی ندارد، تیرماه آینده تازه وارد ۲۸ سالگی می شود. اما به راحتی نمی تواند فارسی را صحبت کند. می گوید: «آب نبود، همه محصول یک سال ما شد چهار کیسه ۵۰ کیلویی گندم. دو کیسه بذر سال آینده است، تنها دو کیسه را می توانیم بفروشیم. هر کیلوا قرار است دولت ۶ هزار تومان خریداری کند حالا حسابش را کنید یکسال زحمت و چشم انتظاری آخر چه شد؟»

جمله اش را با آبی طولانی و یک آرزو تمام می کند: «کاش آب بود». در سه سال گذشته که طرح نذر آب اجرا شد مردم توانستند به صورت موقتی طعم زندگی را بچشند. پای درد و دل هر کدماشان بنشینید یک آرزو دارند «کاش آب

